

Rhncžkuj twoje škote kćenje,
 Bóh budž ſ tobu, žohnuj cže,
 Ponjeř khlěb a sežiwjenje,
 Krupa njech cži nimo dže!

9a. Altsolo

ze swětn. oratoria: **Zně**, komp. 1848, 1. předn. 5. winowca 1849
 w Budyšinje.

R prózy datu, poručěnu
 Rólnik tudy semju ma,
 S džěkom radoścž wufupjenu
 A šwój khlěb wón wužiwa,
 Wora, wuřywa a žnje,
 Ale Bóh šam žohnuje.

9b. Skóněny chor

ze swětn. oratoria: **Žně**, komp. 1848, 1. předn. 5. winowca 1849
 w Budyšinje.

Bur ſ pola dobytč bjerje šmějo,
 Wšchěch blido ſ khlěbom wobstara,
 A ſ woblicža pót šebi trějo
 Šswój šchtant a prózu lubo ma;
 Duž won a dom je khwalenje:
 Rať lube, škote šu te žně!

10. Syrotka.

Serbska ludowa pěseň za tři sola a chor, komp. 1849, 1. předn.
 5. winowca 1849 w Budyšinje.

Wuschka, wuschka šyrotka,
 Šswoju maczer domoj hladacž.
 Šetkať je ju jedyn muž,
 Tajki staru, šchědžiwu.
 „Šhto tu ty tať placžesch,
 Ty moje lube džěcžo?“
 „„Wšchě šu ludžo wote mšche,
 Moja macž šchěže njecha pšchińcž!““
 „Běž na kěrchow šeleny,